

Folketingets Retsudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2018 - 508

Doknr.
20179

Dato
02-10-2018

Folketingets Retsudvalg har d. 5. september 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 1090 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF)

Spørgsmål nr. 1090:

"Vil ministeren kommentere rapporten "Cyber- og informations-sikkerhed, åbne data og etik" fra Ingeniørforeningen IDA's Digitaliseringsudvalg, herunder redegøre for fordele og ulemper ved cpr-systemet og oplyse om ministerens holdning til udvalgets anbefaling af, at cpr-nummeret bør afskaffes, jf. artiklen "Vi bør afskaffe CPR-nummeret" fra ida.dk den 26. august 2018?"

Svar:

I sin rapport "Cyber- og informationssikkerhed, åbne data og etik" fra april 2018 har IDAs digitaliseringsudvalg afgivet 13 konkrete anbefalinger, herunder at muligheden for at udskifte personnummeret med en bedre og sikrere identifikation af borgerne afsøges.

Jeg kan oplyse, at Det Centrale Personregister (CPR) blev etableret den 2. april 1968 som et landsdækkende register over befolkningen og i samme forbindelse blev personnummeret indført.

CPR har således rundet 50 år i 2018. Dette kan i sig selv være en anledning til at overveje, om personnummeret fortsat fungerer hensigtsmæssigt i en digital tidsalder, hvor vi desværre også har oplevet flere sager med personoplysninger, herunder personnumre, som ikke har været behandlet med fornøden sikkerhed.

Selve CPR-registret indeholder i overensstemmelse med CPR-loven i al væsentlighed almindelige, grundlæggende personoplysninger om landets borgere, bl.a. navn, adresse, statsborgerskab, civilstand og personnummer. Der er tale om grunddata, som anvendes bredt i den offentlige og private sektor, og som vedligeholdes løbende, således at de kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse heri, jf. CPR-lovens § 1.

CPR anses for at være et af de vigtigste offentlige it-systemer, som understøtter en række centrale processer i samfundet. Det gælder f.eks. dannelse af valglisten, udstedelse af sundhedskort, indberetning af skat, digital post, udbetaling af børne- og ungeydelse og SU. Endvidere betragtes CPR som et meget væsentligt aktiv i den danske registerforskning og statistikproduktion. Anvendelsen af data fra CPR i samfundet er omfattende. Ændringer i CPR-systemet skal overvejes meget nøje, idet de økonomiske konsekvenser for offentlige og private systemer, som anvender data fra CPR, kan være betragtelige. Et forslag om at indføre personnumre uden kønsangivelse

er f.eks. tidligere skønnet at medføre behov for tilpasninger alene i sundhedsvæsenets systemer for flere hundrede millioner kroner.

Når man forholder sig til CPR-systemet, er det også vigtigt at huske på, hvad formålet med personnummeret er, og hvad personnummeret kan bruges til.

Formålet med personnummeret er at fungere som nøglen, som sikrer entydig identifikation, dvs. adskiller den ene Jens Hansen fra den anden Jens Hansen. Det består af ti cifre og indeholder oplysning om fødedato og køn. Personnummeret er en fortrolig oplysning og kan undtages fra aktindsigt som en privat oplysning, jf. offentlighedslovens § 30, men det indeholder ikke følsomme oplysninger.

Personnummeret understøtter ikke ulovlig samkøring af data. Personnummeret understøtter derimod sikker, smidig og effektiv udveksling af data på tværs i den offentlige og private sektor i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen.

Det bemærkes, at databeskyttelsesloven indeholder regler for, hvornår offentlige myndigheder og private kan behandle oplysninger om personnummer. Det følger således af § 11, stk. 1, at offentlige myndigheder kan behandle oplysninger om personnummer med henblik på entydig identifikation eller som journalnummer. Det følger endvidere af § 11, stk. 2, at private må behandle oplysninger om personnummer, *når* det følger af lovgivningen, *når* den registrerede har givet samtykke hertil i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 7, *når* behandlingen alene finder sted til videnskabelige eller statistiske formål, eller hvis der er tale om videregivelse af oplysninger om personnummer, når videregivelsen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m.v. af den pågældende art, og når videregivelsen er af afgørende betydning for at sikre en entydig identifikation af den registrerede, eller videregivelsen kræves af en offentlig myndighed, eller *når* betingelserne i § 7 er opfyldt.

Databeskyttelsesforordningens indeholder endvidere i artikel 5 nogle generelle principper for behandling af personoplysninger, som skal iagttages i forbindelse med behandlingen af personnumre. Det følger således bl.a., at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, at behandlingen skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og at personoplysninger skal være korrekte og om nødvendigt ajourførte.

Det følger endvidere af de databeskyttelsesretlige regler, at den dataansvarlige skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau for behandling af personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 32, stk. 1. Reglerne om behandlingssikkerhed betyder bl.a., at myndigheder og virksomheder skal gennemføre passende foranstaltninger i form af f.eks. kryptering, logning, adgangskontrol mv. for at sikre et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau. Som følge af reglerne om behandlingssikkerhed vil myndigheder og virksomheder derfor typisk ikke kunne basere deres datasikkerhed alene på et oplyst personnummer, men bør kræve yderligere oplysninger.

Personnummeret er ganske rigtigt ikke egnet som middel til autentifikation, dvs. at udgøre et bevis for, at man er den, man udgiver sig for at være.

Sikker autentifikation kræver andre løsninger. Derfor har staten udviklet NemID, som anvendes i stort omfang i den offentlige og private sektor i forbindelse med digital selvbetjening. F.eks. på sundhed.dk, borger.dk, skat.dk, i den finansielle sektor og i telebranchen.

Det må ikke være sådan, og helt overordnet forholder det sig ikke sådan, at kriminelle uden videre alene på grundlag af et personnummer på internettet kan tilgå sagesløse ofres sundheds- skatte- og bankoplysninger eller indkøbe mobiltelefoner mv. i deres navn. Også forestillingen om, at ofre for identitetstyveri er forpligtede af aftaler, de ikke har indgået, er urigtig. Jeg er således af den opfattelse, at vi har et velfungerende CPR-system i Danmark, som er til stor gavn for borgere, myndigheder og virksomheder. Et system, som har sin pendant i de øvrige nordiske lande.

På den baggrund er der ikke for nærværende anledning til at afsøge mulighederne for at gennemføre grundlæggende ændringer i CPR-systemet. Ændringer, som også IDA anerkender, vil have store økonomiske omkostninger og konsekvenser for den måde, vi arbejder på.

Med venlig hilsen

Simon Emil Ammitzbøll-Bille